

Samarbejdet er centralt

Der er to årlige udgivelser, jeg altid glæder mig til at nærlæse. Det er Skolebiblioteksårbogen og skolernes kvalitetsrapporter. Som medlem af Børne- og Ungdomsudvalget i Viborg Kommune er det berigende at få inspiration udefra og at få både et tilbageblik, en status og et fremtidsperspektiv i egen kommune på skoleområdet.

I skrivende stund har jeg ikke nærlæst regeringens udkast til skolereform, men jeg forstår, at der bliver fokuseret en del på den længere undervisningstid eller rettere den længere tid, som eleverne og lærerne skal opholde sig sammen på skolen. Det bliver spændende at få et mere indgående kendskab til indholdet, som jeg virkelig håber, at de tre vigtige aktører på området, eleverne, forældrene og lærerne, har haft god mulighed for at få et ejerskab til. For ellers kan der nemt dannes myter, som kan forkludre de gode hensigter.

Med inspiration fra Piet Heins udsagn om julen vil jeg let omskrevet sige:

”Digitaliseringen er over os rundt om os og i os.

Modstand er nytteløst, intet kan befri os.

Dog er der et, der hjælper en smule,
simpelthen selv, at begynde at ”digitalisere”.

Det er et spørgsmål om tid, før alle skolebørn, lærere, forældre osv. har en iPad eller tablet til rådighed. Det vil være et godt udgangspunkt, at alle står lige, hvad det angår. Flere skoler og kommuner er i de eksperimenterende faser lige nu. Men det er jo bare et arbejdsredskab, som den tidligere ”nye” skolelov i virkeligheden lagde op til, at man skulle bruge i og til undervisningen, men som man slet ikke havde i den fysiske form i 1994.

Det bliver spændende, når man går skridtet videre og fokuserer mere på medialisering.

Der skal stadig arbejdes på at kunne formulere sig skriftligt i fysisk form. Nogle vil sige, at det kan man også på en iPad, men det skal efter min mening være op til de enkelte skoler, hvordan og i hvor høj grad de vil digitalisere undervisningen og i hvor høj grad, man vil bruge de gamle redskaber. Skolerne og skolebestyrelserne skal selv have mulighed for at sætte tempoet, for der er jo ikke umiddelbart nogen grund til at forkaste en god undervisningsform, der har vist sig at virke. Det handler om at finde en balance.

Mine ønsker for fremtidens skole er, at vi i højere grad ser hver enkelt elev som en stjerne, der skal have alle muligheder. Vi skal styrke alle elevernes selvværd ved at have fokus på deres ressourcer. Vi skal ikke italesætte en svaghed, der ikke er der, fordi forældrenes situation kunne inspirere til det, for så kan det blive en selvopfyldende profeti. Vi skal turde stille krav og give ansvar, så det bliver de, der ikke kan selv, der skal hjælpes

I den digitaliserede verden er det også ønskeligt med et meget tæt samarbejde imellem lærere, elever og forældre, og det håber jeg bliver vægtet i den nye reform. Det er her, nøglen ligger til, at alle kan glæde sig til at komme i skole. Igennem netbaseret kommunikation, et såkaldt skoleintra, er der kort vej til forbindelse alle parterne imellem, selvom et hjemmebesøg i fysisk form stadig kan have sin berettigelse.

Måske var det en ide, at man på hver enkelt skole aftalte, at der altid skal være ro i klasserne hvert eneste minut, det er påkrævet af hensyn til undervisningen. De tre parter kunne indgå en aftale om sanktioner eksempelvis reduktion i børnepenge, hvis eleverne gentagne gange opfører sig u hensigtsmæssigt i undervisningstiden. For lærerne kan jo være nok så dygtige, men med voldsom uro i klasserne bliver de frataget muligheden for at udføre det arbejde, de er uddannet til, nemlig at undervise på fuld tid.

På den måde kunne de lavthængende frugter, som længe har hængt klar til plukning, høstes, uden det vil koste andet, end at forældrene skal leve op til deres ansvar om at sende undervisningsparate børn i skole. Igen skal der sættes ind med hjælp til de (få?)forældre, der ikke kan magte den opgave.

For at undgå mobning kunne det overvejes at indføre skoleuniformer, ligesom der kan aftales principper for venskaber klasserne imellem. De store elever kan læse for og hjælpe de små elever og de elever, der har behov for ekstra hjælp.

Ovenstående vil kunne give god trivsel for både elever og lærere, og forældrene får kredit for at have levet op til deres ansvar i form af at have givet deres børn en god opdragelse. Jeg mener, at det kan være med til at genskabe den helt nødvendige respekt for lærerne, hvis anseelse også blandt forældrene har lidt skade i de senere år. Endvidere kan det medføre det ønskelige, at alle eleverne er livsduelige, når de forlader skolen. Det vil være godt for den enkelte elev og for samfundet.

Lea Flarup

Næstformand i Kommunernes Skolebiblioteksforening og i Børne- og Ungdomsudvalget i Viborg Kommune